

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:

1.Pf.20.692/2025/5.

A felperes:

Tisztelet és Szabadság Párt

3300 Eger, Dobó István utca 16.

A felperes képviselője:

Melléthei-Barna Ügyvédi Iroda

ügyvédi iroda címe

Az alperes:

alperes

alperes címe

Az alperes képviselője:

Nagy János Ügyvédi Iroda

ügyvédi iroda1 címe

A per tárgya:

sajtó-helyreigazítás

Az elsőfokú bíróság:

Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma:

10.P.22.759/2025/9.

A fellebbezést benyújtó fél:

alperes

Ítélet

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítélet fellebbezett rendelkezéseit megváltoztatja és a keresetet teljesen elutasítja.

Mellőzi a médiaszolgáltató-t perköltség és illeték megfizetésére kötelező rendelkezést.

A felperes által fizetendő kereseti illeték összegét 31.500 (harmincegyezer-ötszáz) forintra felemeli.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül a médiaszolgáltatónak 88.900 (nyolcvannyolcezer-kilencszáz) forint együttes első- és másodfokú perköltséget, továbbá az államnak 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket. Az illeték megfizetése e határozat meghozatalának napjától számított 60. napon esedékes.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

[1] A ripost.hu internetes portálon 2025. augusztus 26-án „Brutális adóemeléssel készül kormányra a Tisza Párt” címmel jelent meg cikk, amely szerint „Egy, a pártvezetés számára készült, belső feljegyzésből derült ki az ellenzéki párt gazdasági kabinetjének terve, amely háromkulcsos, progresszív jövedelemadó bevezetéséről szól. A brutális adóemeléssel csak kevesek számára maradna a mostani 15%-os személyi jövedelemadó, a legtöbbben pórul járnának.

[2] Ahhoz képest, hogy Magyar Péter és pártja eddig jelentős személyi jövedelemadó-csökkentésről hazudozott, a most kiszivárgott belső dokumentum alapján éppen az ellenkezőjére készül. Az Index birtokába jutott és a Tisza Párt gazdasági kabinetje által készített belső feljegyzés brutális adóemeléssel árulkodik, amennyiben Magyar Péter és pártja kerülne kormányra a jövő áprilisi országgyűlési választásokon.

[3] Brutális adóemelés jönne – már az átlagkeresettel rendelkezők számára is

[4] A kiszivárgott információk szerint a Tisza Párt tervei egy háromkulcsos progresszív szja bevezetéséről szólnak. A belső feljegyzés szerint mindez úgy nézne ki, hogy éves szinten 5 millió forintos jövedelemig 15%, 5 millió és 15 millió forint között már 22%, 15 milliós éves kereset fölött pedig 33% lenne az szja kulcsa.

[5] Ez a gyakorlatban azt jelenti, hogy a havonta 416 ezer forint fölött keresők már adóemelésre számíthatnak!

[6] Csak a tisztán látás miatt: ebbe a kategóriába esne bele jelenleg a magyar átlag-, valamint a mediánjövedelem is, azaz a magyarok túlnyomó többségének jelentősen nőhetnek az adóterhei a Tisza kormányra kerülése esetén.”

[7] A cikkbe ágyazva a „Feljegyzés A TISZA PÁRT Vezetősége részére 2025. július 17.” kezdetű dokumentumról készült fénykép látható. A feljegyzés végén – aláírás nélkül – a „Gazdasági Kabinet” került feltüntetésre. A feljegyzés az alábbiakat tartalmazza:

[8] „Az előzetes feladatszabás alapján a Gazdasági Kabinet megvizsgálta annak lehetőségét, hogy milyen eszközöket célszerű alkalmazni annak érdekében, hogy a 2026-ban felálló Tisza Kormány mérsékelje a korábbi, elhibázott gazdasági döntésekből és a mérhetetlen korrupcióból fakadó nehéz helyzetet. A várakozások alapján a 2026-os költségvetés (az kampányhoz kapcsolódó osztogatások miatt) fejnehéz költségvetés lesz, mely alapján a költségvetési hiány az első félév végére kiteheti az éves előirányzat 90-95%-át, azaz lényegében teljes mértékben megköti az újonnan alakuló kormány mozgásterét. Figyelembe véve, hogy az elmúlt években a gazdasági szereplők eljutottak teljesítőképességük határához és sokan a tevékenységük beszüntetését vagy a leépítést/kivonulást fontolgatják, így a további szektorális megszorítások inkább az ellentétes hatást eredményeznék. A már korábban megismert gazdaságpolitikai koncepcióból, a feladat alapján most kizárólag a lakosságot érintő részét foglaljuk össze, mindezekről részletesen közzéadást személyesen is tájékoztatást tud adni.

[9] A magyar gazdaság túljutott tehervállalási képességén és 2026-ra lényegében belerokkant a Fidesz harácsoló gazdaságpolitikájába. A korábbi években a gazdasági szereplőket sújtó adóterhek mára azt jelentik, hogy a gazdasági szereplők képtelenek további befizetésre, rosszabb esetben a kivonulást/leépítést tervezgetik. Mindezek alapján javaslatunk alapján szükségessé válik 2026-ban egy évközbeni, az egész adórendszert alapjaiban érintő korrigálás, melynek fókuszában a lakossági adókedvezmények felülvizsgálata áll. Természetesen tisztában vagyunk vele, hogy mindez politikailag kényes és könnyen okozhat instabilitást egy új kormány számára ezért a javaslat bevezetése erős kommunikációs támogatást igényel.

[10] A Fidesz logikája az volt, hogy a munkát terhelő adót alacsonyan tartotta és a fogyasztást terhelő adókat az egekig emelte (pl. EU bajnok ÁFA). Ezzel szemben a mostani

javaslat szerint a fogyasztást terhelő adók emelkednének, a kedvezmények rendszerét (pl. családi adókedvezmények, 4 gyermekes anyák SZJA mentessége) és alkalmazási körét felülvizsgálnánk és szűkítenénk. Ezzel együtt pedig, hogy a logika ne a kizárólagos megszorítást kövesse az ÁFA mértéke minimálisan csökkenthető, akár általánosan is.

[11] Ezen kívül a 2010-et megelőzően már használatban lévő, háromsávós, úgynevezett progresszív SZJA struktúra lépne életbe, melynek konkrét sávokhatárok is meghatározásra kerültek az éves jövedelem függvényében.

[12] 0 Ft – 5.000.000 Ft részre 15%

[13] 5.000.000 Ft – 15.000.000 Ft részre 22%

[14] 15.000.000 Ft feletti részre 33%

[15] Ebben az esetben a többlet befolyó SZJA a költségvetési stabilitás mellett lehetőséget biztosít az ÁFA általános, akár 2-3 %-os csökkentésére is, melynek köszönhetően a Skandináv államok és akár Románia alá kerülhetnének, amely kommunikációs szempontból ellensúlyozza a fenti változásokat.

[16] Figyelemre méltó az is, hogy az utóbbi években az adópolitika kedvezményei aránytalanul lettek meghatározva és túlzottan támogatta a gyerekeket vállalkozat, holott a magas fogyasztási adók egyaránt mindenkire vonatkoztak. Éppen ezért megítélésünk szerint a többsávós adózással egyidejűleg ezeknek a megnyirbálása és az igazságos teherviselés hangsúlyozása segíthet a javaslat megítélésében.

[17] Végül pedig szeretnénk kiemelni a koncepció egyik meghatározó elemét, az úgynevezett „nemzeti szolidaritási adót”, melynek célja, hogy azok a személyek, akik a megelőző évtizedben részesültek az állami beruházásokból eredő megbízásokból, a nemzet felé tanúsítandó szolidaritásuk jegyében a pályázatokból befolyt nyereség 37%-át kellene egyszeri adóként befizessék. Ennek részletein még dolgozunk, de a legvalószínűbb az, hogy megvizsgálunk, hogy az adott évben az állami megbízás a teljes bevétel hiány százalékát tette ki és a nyereség ugyanakkora hányadára vetnénk ki az adót egy összegben.

[18] A teljes részletes koncepciót, annak minden elemével szeretnénk több neves közgazdással is véleményeztetni, támogatásuk esetén pedig felkérnénk őket, hogy képviseljék saját véleményükként a javaslatokat, megalapozva ezzel a jövő évi döntéseket.”

[19] A cikk a feljegyzés bemutatását követően arról ír, hogy „A legmagasabb, 33 százalékos sávba azok kerülnének, akik havi 1 millió 250 ezer forintos jövedelemmel rendelkeznek. Ebbe az adósávba tartozna például az orvosok jelentős része, akikről így szja formájában venné vissza Magyar Péter a nemrégiben megemelt jövedelmük egy jelentős részét.

[20] Az index által megszerzett és közzétett belső dokumentáció szövegezése szerint azért lenne szükség erre a brutális adóemelésre, mert a magyar gazdaság túljutott tehervállalási képességén, ezért 2026-ban szükség lesz az adórendszer alapjait érintő korrigálásra, aminek fókuszában a lakossági adókedvezmények felülvizsgálata áll.

[21] Mindezek alapján tehát még a kormány által korábban és a közelmúltban bevezetett családbarát intézkedések sincsenek biztonságban.

[22] Az Index birtokába került belső dokumentum arra is kitér, hogyan lehetne lenyomni a magyar adófizetők torkán a gazdasági munkacsoport által összeállított brutális adóemelés: szerintük a bérek lefölözéséről az áfa 2-3 százalékos csökkentése kellőképp elterelné a figyelmet.”

[23] A felperes a cikk megjelenését követően közzétette az adópolitikai programját, melyben személyi jövedelemadó emelés nem szerepel.

[24] A felperes 2025. szeptember 4-i helyreigazítás közzététele iránti kérelmében azt kérte, hogy az alperes 5 napon belül a cikk címe alatt és a lead felett mindaddig, amíg a cikk elérhető, de legalább 30 napig, egyidejűleg a ripost.hu internetes hírportál kezdőoldalán 24 óra időtartamban Helyreigazítás a 2025. augusztus 26-i Brutális adóemeléssel készül kormányra a Tisza Párt” szöveget tegye közzé úgy, hogy arra kattintással linkkel azt a cikket együtt közvetlenül elérhetővé teszik:

[25] „Helyreigazítás

[26] a 2025. augusztus 26. napján »Brutális adóemeléssel készül kormányra a Tisza Párt« című írásunkban valótlanul híreszteltük, hogy létezik egy személyijövedelemadó-emelést előírányzó pártdokumentum a Tisza Pártnál. Ezzel azt a hamis látszatot keltettük, hogy a Tisza Párt progresszív jövedelemadó bevezetését tervezheti és szja-emelésre készül. A valóság ezzel szemben az, hogy a cikkben hivatkozott és illusztrációként bemutatott feljegyzés nem a Tisza Párt részére és megbízásából készült dokumentum, annak szerzője nem a párt szakértője és az semmilyen módon sem tükrözi a Tisza Párt álláspontját. A Tisza Párt hivatalos SZJA programja szerint a minimálbér után fizetendő SZJA-terhe a jelenlegi 15 %-ról 9 %-ra csökken, a mediánbér alatt keresők SZJA terhe szintén csökken, és az afeletti jövedelem SZJA terhe változatlanul 15 % marad.”

[27] Az alperes a helyreigazítás közzététele iránti kérelemnek nem tett eleget.

[28] A felperes keresetében az alperest az előzetes kérelemben megjelölt módú és tartalmú helyreigazítás közzétételére kérte kötelezni. Kérte továbbá a hírportál üzemeltetőjének perköltségben marasztalását is.

[29] Keresetének jogalapjaként a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (a továbbiakban: Smtv.) 12. § (1) és (2) bekezdésében foglaltakat jelölte meg, hivatkozott továbbá az Smtv. 4. § (3) bekezdésére és 10. §-ára, valamint a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 495. §-ára és a 496. § (1)-(3) bekezdéseire.

[30] Előadása szerint az alperes valótlanul híresztelte, hogy a cikk illusztrációjaként közölt „Feljegyzés a TISZA PÁRT Vezetése részére 2025. július 17.” című, aláírás nélküli dokumentum a Tisza Párt gazdasági kabinetje által készített belső feljegyzés a Tisza Párt vezetése számára, emellett azt a hamis látszatot keltette, hogy a Tisza Párt szja-emelésre készül. A valóság ezzel szemben az, hogy a felperesnek nincs gazdasági kabinetje, a cikkben hivatkozott feljegyzést nem a gazdasági kabinetje készítette, az nem a pártvezetése számára készült, és nem készül szja emelésre. A cikk megjelenését követően tette közzé az adópolitikai programját, melyben személyi jövedelemadó emelés nem szerepel.

[31] Az alperes a kereset elutasítását és a felperes perköltségben marasztalását kérte.

[32] Állította, hogy a feljegyzés a felperes érdekkörébe tartozó kiszivárgott dokumentum, melynek tartalmáról tájékoztatta az olvasókat, és következtetésként közölte, hogy a felperes „brutális adóemeléssel készül a kormányzásra.” Álláspontja szerint a sérelmezett közlés tényekből levont következtetésnek, véleménynek minősül, amely miatt nincs helye helyreigazításra kötelezésének. A személyi jövedelemadó emeléssel kapcsolatban írt véleménye ténybeli alapját politikus2 nyilatkozata képezte, mely szerint „választást kell nyerni, és utána mindent lehet.” Ezzel kapcsolatban hivatkozott a Mandiner „Felvétel bizonyítja: tényleg bevezetné a Tisza-adót Magyar Péter, ha kormányra kerülne” című, 2025. augusztus 28-án közzétett videója.

[33] Az alperes hangsúlyozta, hogy a közéleti-politikai vitával összefüggő közlés tekintetében a közszereplő felperes tűrés kötelezettségének a leginkább érvényesülnie kell. A felperes gazdasági terveivel kapcsolatos értesüléseit közvetítette az olvasóknak, segítve ezzel a tájékozódást. A sajtónak feladata a közvélemény tájékoztatása.

[34] Az alperes vitatta a valóság közlése körében közzétenni kért tényállításokat.

[35] Kérte a felperes által felszámított ügyvédi munkadíj mérséklését legfeljebb 150.000 forint + áfa összegre, mert a kért összeg álláspontja szerint nem áll arányban a felperes jogi képviselője által kifejtett tevékenységgel.

[36] Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte az alperest, hogy 5 napon belül az általa szerkesztett ripost.hu internetes portál kezdőoldalán 24 óra időtartamban önálló hírként, az eredeti cikket linkkel elérhetővé téve „Helyreigazítás a »Brutális adóemeléssel készül kormányra a Tisza Párt« című cikkben közzétett valótlan híresztelés miatt” szövegezéssel a sérelmezett cikk címével azonos betűtípussal és betűméretben, kommentár nélkül, és a sérelmezett cikk eredeti elérhetőségi helyén a cím alatt és a lead felett, míg a cikk elérhető, de legalább 30 napig a cikk címével azonos betűmérettel és betűtípussal, kommentár nélkül tegye közzé az alábbi közleményt:

[37] „Helyreigazítás

[38] A 2025. augusztus 26. napján közzétett „Brutális adóemeléssel készül kormányra a Tisza Párt” című cikkünkben valótlanul híreszteltük, hogy a 2025. július 17. dátummal ellátott „Feljegyzés A TISZA PÁRT Vezetése részére” elnevezésű dokumentum a Tisza Párt gazdasági kabinetje által készített belső feljegyzés, mely a pártvezetés számára készült.”

[39] A keresetet ezt meghaladóan elutasította.

[40] Kötelezte a médiaszolgáltató-t, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 307.500 forint perköltséget.

[41] A felperest és a médiaszolgáltató-t személyenként 15.750 forint illeték megfizetésére kötelezte.

[42] Ítéletének indokolásában Magyarország Alaptörvényének (a továbbiakban: Alaptörvény) IX. cikkében foglaltak említése után alkalmazott jogszabályként az Smtv. 12. § (1) és (2) bekezdésében, a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 2:44. §-ában, továbbá a Pp. 495. § (1) bekezdésében, 496. § (1) bekezdésében foglaltakat ismertette.

[43] Az Alkotmánybíróság 3329/2017. (XII. 8.) és 13/2014. (IV. 18.) AB határozataiban kifejtett alapjogi teszt szerint vizsgálta a kifogásolt közléseket és úgy foglalt állást, hogy azok közügyben való megszólalást tükröznek, a közügyek szabad vitatásával állnak összefüggésben

[44] A felperest a legnagyobb ellenzéki pártként közszereplőnek minősítette.

[45] Kifejtette, hogy a közszereplő felperesnek az adópolitikájára, kormányzati elképzeléseire vonatkozó állításokat fokozott mértékben kell tűrnie a 7/2014. (III. 7.) számú AB határozat Indokolása [50] bekezdésében foglaltakra tekintettel. Mindez azonban nem üresítheti ki az „érintett személyek” jóhírneve védelmét, a hamis tényállításokkal szemben a közéleti szereplők is jogvédelemben részesülhetnek.

[46] Az alapjogi teszt következő elemeként azt vizsgálta, hogy a kifogásolt közlések tényállítások vagy értékítéletek-e. A 13/2014. (IV. 18.) AB határozat [40]-[41] bekezdéseiben foglaltakat idézve, a sajtóközlemény egészében vizsgálva azt állapította meg, hogy a cikk az olvasókat a felperes személyi jövedelemadó emeléssel kapcsolatos tervéről tájékoztatja a feljegyzés tartalmának ismertetésével: az alperes a cikkben azt állítja, hogy a közzétett irat a felperes gazdasági kabinetje által a pártvezetés számára készített belső feljegyzés.

[47] Ez a közlés („a pártvezetés számára...a Tisza Párt gazdasági kabinetje által készített belső feljegyzés”) bizonyítható konkrétumot tartalmaz, azt az alperes a cikkből

elérhetővé tett „Egy, az Index birtokába került feljegyzésből kiderül: brutális szja-emelésre készülhet a Tisza Párt” címmel megjelent sajtóközlemény alapján híresztelte.

[48] Azt a tény, hogy a feljegyzést a Tisza Párt gazdasági kabinetje készítette a felperes vezetése számára, az alperesnek kellett bizonyítania.

[49] Az alperes politikus² nyilatkozatára a személyi jövedelemadó emeléssel kapcsolatos közlések tényalapjaként hivatkozott, de nem terjesztett elő bizonyítási indítványt, bizonyítékot arra nézve, hogy a felperesnek van gazdasági kabinetje, amely a perbeli belső feljegyzést készítette a felperes pártvezetése számára. Erre figyelemmel az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a kifogásolt közlés valótlan. A sajtószabadság gyakorlása önmagában nem terjed ki a valótlanítások közzétételére, sőt az újságírók egyik fő felelőssége éppen a közölt hírek, információk hitelességének ellenőrzése. Ez mindazonáltal nem azt jelenti, hogy a valótlan tényállításokért viselt felelősség kérdése minden esetben azonos szempontok szerint lenne megítélhető, és e körben ne lenne szükség alkotmányossági megfontolások mérlegelésére. (34/2017. (XII. 11.) AB határozat)

[50] A médiarendszer feladata a közvélemény tájékoztatása, az alperes azonban ezzel ellentétesen járt el: a feljegyzést úgy tette közzé, hogy annak való voltát nem ellenőrizte, azzal kapcsolatban a felperest nem kereste meg, cáfolatra lehetőséget nem biztosított.

[51] Az Alkotmánybíróság 13/2014. (IV. 18.) AB határozat Indokolása [31] és [41] bekezdéseiben, valamint a 3217/2020. (VI. 19.) AB határozat Indokolásának [41] bekezdésében foglaltak alapján arra mutatott rá, hogy a sajtószabadság gyakorlása önmagában nem terjedhet ki a valótlanítások közzétételére, sőt az újságírók egyik fő felelőssége éppen a közölt hírek, információk hitelességének ellenőrzése az olvasók megtévesztésének elkerülése érdekében. Az alperes maga nem jóhiszeműen járt el, a közlés valóságtartalmáról nem igyekezett meggyőződni. A felperes törvényes képviselője a cikkből is kitűnően korábban a jövedelemadó csökkentéssel kapcsolatos terveiről nyilatkozott, ezért a személyi jövedelemadó emeléséről szóló feljegyzés kifejezetten alkalmas arra, hogy a felperest negatív színben tüntesse fel a nyilvánosság előtt.

[52] Az elsőfokú bíróság az elrendelt helyreigazításban a való tények feltüntetését szükségtelennek ítélte tekintettel arra, hogy a helyreigazító közlemény a való tényeket félre nem érthetően kifejezésre juttatja. A közzétenni kért közlemény valóságra vonatkozó része egyébként is meghaladja azt a tartalmat és terjedelmet, amelyet a sajtó-helyreigazítás jogintézménye indokol.

[53] Mellőzte a közigazdász² tanúkenti meghallgatására vonatkozó bizonyítási indítványt, tekintettel arra, hogy a sérelmezett közlés valóságát (helyesen: való voltát) az alperesnek kellett bizonyítania. Figyelemmel arra, hogy a kifogásolt közlés valóságának bizonyítása az alperes érdeke volt, a közigazdász² tanú meghallgatására vonatkozó indítványt a bíróság mellőzte.

[54] A felperes hamis látszattal kapcsolatos kérelmét alaptalannak találta.

[55] Kifejtette, hogy a valóság hamis színben történő feltüntetésére vonatkozó igény megalapozottságának alapfeltétele azon való tények megjelölése, melyek elhallgatása következtében hiányos, tartalmilag fogyatékos és ennek következtében a valóság elferdítésére alkalmas a közölt, önmagában valóságnak megfelelő tényállítás. Az adott esetben a hamis látszatkeltést a felperes arra alapította, hogy a nem a felperes részére készült feljegyzés és az annak elemzését tartalmazó cikk hamis tartalmat közvetít az olvasóknak, ez azonban sajtó-helyreigazítás alapját nem képezheti.

[56] Az elsőfokú bíróság a pernyertesség-pervesztesség arányát egyenlőnek tekintette. A hírportál üzemeltetőjét a felek által felszámított perköltség 50%-ának megfelelő összegeket összevetve kötelezte a felperes részére perköltség megfizetésére.

[57] Az ítélet ellen az alperes fellebbezett.

[58] Jogorvoslati kérelmében az ítélet megváltoztatását és a kereset teljes elutasítását, a felperes perköltségben marasztalását kérte.

[59] A másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét a Pp. 369. § (3) bekezdésének c) és d) pontjaira alapította.

[60] Érvelése szerint az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a cikk témája közügyben való megszólalásnak minősül, erre tekintettel a közügyek szabad vitatásával áll összefüggésben. A felperest, mint közszereplőt a témával kapcsolatban fokozott tűrés kötelezettség terheli, helyreigazításra az elsőfokú ítélet rendelkező részében megjelölt közlések tekintetében sem köteles.

[61] A keresetet a 3217/2020. (VI. 19.) AB határozat Indokolása [38] bekezdésében írtak figyelembevételével kell megítélni.

[62] A cikk megírásának fontos előzménye, hogy a felperes sokáig nem tette közzé az adópolitikai elképzeléseit, és általában a programját sem, ugyanakkor a párt alelnöke, politikus² egy nyilvános rendezvényen úgy nyilatkozott, hogy először „választást kell nyerni, és utána mindent lehet.” Ebben a nyilatkozatában az alelnök azt is kijelentette, hogy „nem fogok mindent elmondani, mert akkor megbukunk.”

[63] A közvéleményben komoly politikai vita alakult ki a felperes alelnökének nyilatkozata alapján, amely alapvetően meghatározta a politikai közbeszédet. Ennek pedig a lényege az, hogy egy politikai párt a kampányát folytathatja-e úgy, hogy elhallgat bizonyos jövőben bevezetendő intézkedéseket, illetve elfogadható-e az, hogy egy kormányzó párt tényleges intézkedései megválasztása esetén szöges ellentétben lesznek a kampányban ígertekkel.

[64] E közéleti vita keretein belül jelent meg egy cikk az index.hu portálon, amely szerint a felperes egy kiszivárgott belső dokumentum alapján a személyi jövedelemadó emelésére készül.

[65] A megjelenésének előzményei alapján a cikk egésze, annak valamennyi közlése értékítéletnek minősül a felperes által tanúsított kampánymagatartásról, és az egyes közlések vizsgálata nem szorítkozhat azok szó szerinti tartalmának értékelésére.

[66] A felperesnek megvolt a lehetősége arra, hogy megfelelő nyilvánosság előtt cáfolja a cikk közléseit, ahogyan azt meg is tette, hiszen a perbeli és a felperes magatartást minősítő egyéb cikkek eredményeként 2025 augusztusa végén a Tisza Párt valóban közzétette az adópolitikai elképzeléseit.

[67] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és a hírportál üzemeltetőjének perköltségben marasztalását kérte.

[68] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az anyagi jogszabályok sérelme nélkül hozta meg az elsőfokú ítéletet.

[69] A perben támadott kijelentések tényállításnak minősülnek, amelyek valóságtartalmát az alperes nem bizonyította. Önmagában az, hogy a felperesnek milyen adóprogramja van, közéleti vita tárgyát képezheti. E vita tárgyával összefüggésben azonban a valótlán tényállítások nem tartoznak a véleménynyilvánítási szabadság és a sajtószabadság által védett körbe. A közéleti szereplő a közügyek vitatásával összefüggésben sem kötelezett fokozott tűrésre a valótlán tényállításokkal szemben.

[70] A „kiszivárgott belső dokumentum” egy nem létező, nem a felperes kérésére, nem a felperes munkatársai által és nem a felperes vezetése részére készített dokumentum, így az azzal kapcsolatos minden tényállítás valótlan. Egy nem létező dokumentum, egy hamisítvány alapján közéleti vita nem folytatható. A közéleti vita tárgya a felperes valós adóprogramja lehet.

[71] A saját csatornáin (közösségi média, saját honlap) tudja cáfolni az alperes által állított tényeket, ami nem jelenti a jogsértés reparációját, hiszen az alperes olvasói nagy valószínűséggel nem olvassák a felperes közléseit.

[72] A bírói gyakorlat szerint a szabad véleménynyilvánításhoz való jog nem terjed ki a valótlan tények tudatos állítására, illetve a valós tényalap nélküli véleményt is kifejező, sértő értékítélettel terhelt tényállításhoz minősülő közlésre. Ezek esetén a jóhírnévhez fűződő személyiségi jog megsértése megállapítható még közügyet érintő közlés esetén is.

[73] A 13/2014. (IV. 18.) és a 3/2025. (II. 2.) AB határozat alapján a véleménynyilvánítási szabadság nem terjed ki az ellenőrizetlen, valótlan megállapítások megtételére. Az adott esetben az alperes elmulasztotta a kellő gondosságot, a felperes álláspontját nem kérte ki, így a hiteles és pontos tájékoztatás követelményének sem tett eleget.

[74] A valótlan és hátrányos megítélés kiváltására alkalmas tényállítás esetén a közszereplő ugyanolyan feltételekkel jogosult személyiségi jogvédelemre, mint bármely más személy. A legújabb bírósági gyakorlat is megerősíti, hogy „a közszereplők személyével kapcsolatban a véleménynyilvánítás határai az átlagosnál tágabbak, de a szabad véleménynyilvánítás joga nem terjed ki a tudatosan valótlan tényállításokra, vagy csúsztatásokra. A személyét érintő, valótlan és sértő tényállításokat a politikai közszereplő sem köteles eltűnni” (a Kúria Pfv.22.394/2017/7. számú határozata).

[75] A fellebbezés alapos.

[76] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el. A felülbírálat során a Pp. 380. §-ban megjelölt, az elsőfokú ítélet kötelező hatályon kívül helyezésére okot adó körülményt nem észlelt. A felülbírálati jogkörét a Pp. 370. § (1) bekezdésének megfelelően a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között gyakorolta. Az elsőfokú ítéletnek – erre vonatkozó fellebbezés hiányában – jogerőre emelkedett a keresetet a helyreigazítással érintett részt meghaladóan elutasító rendelkezése, ezt a másodfokú felülbírálat nem érintette.

[77] A felülbírálat eredménye az, hogy az elsőfokú döntés az irányadó anyagi jognak nem felel meg, a megállapított tényekből az elsőfokú bíróságtól eltérő jogi következtetés vonható le [Pp. 369. § (3) bekezdés *a*) és *c*) pont]. Az elsőfokú bíróság nem az anyagi jogszabályok szerinti mérlegelési jogkörben hozott döntést, ezért a Pp. 369. § (3) bekezdésének *d*) pontja szerinti felülmérlegelésnek nem volt helye.

[78] Az Smtv. 12. § (1) bekezdéséből következően sajtó-helyreigazításnak valótlan tények állítása vagy híresztelése esetén van helye. A tisztán értékítéletet tartalmazó, véleménynek minősülő kijelentések helyreigazítása fogalmilag kizárt. A helyreigazítani kért kijelentés tényként vagy véleményként (értékítéletként) minősítése – az irányadó értelmezési szempontok alapján – a bíróság feladata, a jogilag releváns minőség tehát nem a felek értékelése által meghatározott.

[79] Az elsőfokú bíróság a határozatának indokolásából megállapíthatóan az ügy alapjogi vonatkozásait figyelembe vette. Értékelte a cikkben tárgyalt téma közügyekhez tartozását a közlések minősítésénél és a felperes tűrési kötelezettsége határainak megállapításánál.

[80] Azonban tévesen foglalt állást a felperes közszereplői minősége vonatkozásában. A polgári jogvitában a Ptk. 2:44. § szerinti „közéleti szereplő” fogalma alatt – helyes jogértelmezés szerint – ugyanis kizárólag a természetes személyek értendők, a rendelkezés természetéből (a védelem irányának meghatározásából, a szövegezésből) következően azt a jogi személy felperesre nem lehet kiterjeszteni. A jogi személynek emberi méltósága nincs – mint ahogy vonatkozásában értelemszerűen a becsületsértés polgári jogi kategóriája sem értelmezhető –, ebből következően a véleménynyilvánítással szembeni külső korlát nem esik egybe a Ptk. 2:44. § szerinti személyi körre vonatkozó határvonallal. A közügyben – választási kérdésben, politikai tárgyú társadalmi diskurzusban – való érintettség a felperessel szemben a lehető legszélesebbre nyitja a szólásszabadság határait.

[81] A perben is erről kellett állást foglalni. E körben az elsőfokú bíróság jogi következtetése helyes, a cikk témája – egy párt adópolitikai programja, annak létezése, tartalma – a választópolgárokat (különösen a választásokhoz közeledve) élénken foglalkoztatja. Az adórendszer meghatározása a választók által a voksoláskor meghozandó döntést jelentősen befolyásoló gazdasági, szakpolitikai téma, amelyre vonatkozó közlés – jellege miatt – a véleménynyilvánítási szabadság legmagasabb szintű védelmét élvez.

[82] Az ügy jogi megítélését tekintve az ítéltábla a következő alkotmányos szempontoknak tulajdonított jelentőséget.

[83] Abból kellett kiindulni, hogy a szólásszabadság hatálya alá tartozik minden olyan közlés, amely része a társadalmi gondolatcserének. A közéleti szólás általános alkotmányjogi védelem alatt áll, amely a jelen ügyben abban nyilvánul meg, hogy a sajtó közügyekben folytatott tájékoztató tevékenysége alkotmányos védelem alatt áll {34/2017. (XII. 11.) AB határozat, Indokolás [33]-[34]}.

[84] A társadalmat foglalkoztató kérdésekben megnyilvánuló sajtó véleményének kifejtése során, azzal egyidejűleg tényeket is közöl, a véleményformálás igényével való fellépésnek része az értékelés alapjául szolgáló tények közlése. A közéleti közlés megítélése pedig alkotmányosan meghatározott, ennél fogva – az Alkotmánybíróság iránymutatása alapján – mindig a véleményszabadság felől közelítve kell a versengő értékek összevetését elvégezni, az ügy összes körülményét értékelni.

[85] A sajtóperben további alapvetés, hogy a társadalmat élénken foglalkoztató kérdésekben való megnyilvánulás a sajtó alaptevékenységéhez tartozik. Ennek során a való tények kiderítése és a médiafogyasztók elé tárása érdekében a birtokába került információk halmazát elemzi, abból következtetéseket von le. A közügyről folyó társadalmi vita tipikus újságírói műfaj, a véleménycikk általában a közügyről folyó társadalmi vitában érintettek személyét és magatartását is elemzi. Az érintettek – az ügyben játszott szerepük jelentőségétől függően – kisebb-nagyobb részben túrni kötelesek az ilyen megnyilvánulásokat, a velük szemben alkalmazható túrési küszöbről pedig mindig az ügy összes körülménye alapján kell állást foglalni.

[86] Az ilyen témájú sajtóanyagokban megjelenő tartalom általában nem kifogásolható, ha az újság az általa elérhető valamennyi releváns információt közli, továbbá, ha a tények ellenőrzése során kellő gondossággal járt el, de az információk esetleges valótlanságát ennek ellenére sem ismerhette fel. E feltételrendszeren belül a megfogalmazás stílusát és a következtetéseket tekintve a sajtószabadság nem korlátozható.

[87] A jogvita elbírálásánál irányadó, a bírósági gyakorlatban is megjelenő alapjogi szempontokat az Alkotmánybíróság a 3234/2023. (VI. 2.) AB határozatában összegezte, azok rövid ismertetése az adott esetben a jogilag releváns tények értékelésének megértéséhez szükséges.

[88] A közéleti viták tárgyát képező esetekben az Alkotmánybíróság álláspontja szerint kiemelt jelentősége van annak, hogy a választópolgárok tájékoztatása minél több fórumon megtörténhessen. {3234/2023. (VI. 2.) AB határozat, Indokolás [37]}

[89] A sajtó, illetve a közösségi média felületei olyan fórumot kínálnak a szólás szabadságához és a közügyek szabad vitathatóságához, amely kulcsfontosságú szerepet játszik abban, hogy a közvélemény és a politikusok számára ellenőrizhetővé válhassanak a közhatalmat gyakorlók, illetve a köztisztiséget vállalók. „A polgárok kizárólag ilyen információk birtokában alkothatnak szabadon véleményt a közhatalmat gyakorlók teljesítményéről, munkájának hatékonyságáról és minőségéről. Az állami szervek ellenőrizhetősége pedig a polgárok demokratikus önkormányzásának lehetőségét biztosítja, így a polgároknak alapvető joguk van ahhoz, hogy a közügyeket érintő kérdésekről információhoz juthassanak” {13/2014. (IV. 18.) AB határozat, Indokolás [25]; 3002/2018. (I. 10.) AB határozat, Indokolás [55]}. (3234/2023. (VI. 2.) AB határozat, Indokolás [38])

[90] Az Alkotmánybíróság megállapítása szerint a közügyekkel összefüggő vélemények kinyilvánítását a szólásszabadság különös erővel védelmezi, és a közügyek megvitatásának lényegi részét jelentik a közügyek alakítóinak tevékenységét, nézeteit, hitelességét érintő megnyilvánulások: a társadalmi, politikai viták jelentős részben éppen abból állnak, hogy a közélet szereplői, illetve a közvitában résztvevők egymás elképzeléseit, politikai teljesítményét és azzal összefüggésben egymás személyiségét is bírálják {7/2014. (III. 7.) AB határozat, Indokolás [45], [48]}. Az adott közlés védelmére vonatkozó alkotmányjogi mérce meghatározásakor tehát a közügyek vitáján belül is fontos kérdés, hogy a közlés értékítéletnek vagy tényállításnak minősül-e {3107/2018. (IV. 9.) AB határozat, Indokolás [25]}. (3234/2023. (VI.2.) AB határozat, Indokolás [40])

[91] Az Alkotmánybíróság a 3107/2018. (IV. 9.) AB határozatában megerősítette azt is, hogy politikai vitákban (különösen választási kampány során) a tényállításokra vonatkozó, a jogszerűtlenség megállapíthatósága tekintetében megengedőbb teszt alkalmazására csak szűk körben van lehetőség, vagyis a tényállítás alkotmányjogi fogalmát megszorítóan kell értelmezni. Erre utalt az Alkotmánybíróság akkor, amikor a mérlegelés alkotmányos követelményeként mondta ki, hogy a szóban forgó kijelentés értékelése nem történhet csupán „megragadva a kijelentés direkt tartalmánál” {5/2015. (II. 25.) AB határozat, Indokolás [27]}, hanem „a mérlegelést a választási kampány felfokozott helyzetét és az ügy összes körülményét figyelembe véve, valamint arra tekintettel kell elvégezni, hogy a jelöltek egymás programját és alkalmasságát minél szabadabban kritizálhassák” {31/2014. (X. 9.) AB határozat, Indokolás [29]-[30]; 9/2015. (IV. 23.) AB határozat, Indokolás [43]}. {3234/2023. (VI.2.) AB határozat, Indokolás [41]}.

[92] A politikai viták természetével összefüggésben az Alkotmánybíróság tehát több olyan ügyben is foglalkozott, ahol a politikai vita egy választási kampányban zajlott. Így pl. a választási kampányt az Alkotmánybíróság következetesen olyan szituációnak tekintette, amelyben a lehető legerősebben jönnek számításba a közügyek minél szabadabb vitája melletti érvek, és ahol leginkább helye van a politikai programokról és a jelöltek alkalmasságáról vallott vélemények akár túlzó, felfokozott megfogalmazásának; tekintettel arra is, hogy ezen időszak alatt a cáfolat vagy ellenvélemény kifejtésének is jelentős tere nyílik {31/2014. (X. 9.) AB határozat, Indokolás [30]; 5/2015. (II. 25.) AB határozat, Indokolás [28]; 9/2015. (IV. 23.) AB határozat, Indokolás [35], [43], továbbá 3107/2018. (IV. 9.) AB határozat, Indokolás [26]}. (3234/2023. (VI. 2.) AB határozat, Indokolás [42]).

[93] Ezen megállapítás azonban – a politikai viták megítélése során – nem kizárólag a választási kampányokban értelmezhető. A politikai szereplők ugyanis a kampány időszakokon kívül is éles bírálatokat és állításokat fogalmaznak meg egymással szemben, amelyekkel összefüggésben ugyanúgy egy fokozottabb tűrési kötelezettséget kell

megkövetelni. Az egyes politikai szereplőknek ugyanis kampány időszakon kívül is számos lehetőségük nyílik a megfogalmazott bírálatokra történő széleskörű reagálásra {3217/2020. (VI. 19.) AB határozat, Indokolás [37]}. {3234/2023. (VI. 2.) AB határozat, Indokolás [43]}.

[94] A közügyek intenzív vitájában résztvevők jogi felelősségre vonásához nem elegendő annak kimutatása, hogy a vizsgált megszólalás bizonyos elemei ténylegesen, objektív módon cáfolhatók. A vitatott kijelentés értékelését arra is figyelemmel kell elvégezni, hogy a kijelentés milyen valódi jelentést hordoz a választópolgárok számára. Ennek az értékelésnek a szemléletét az határozza meg, hogy a közügyek demokratikus vitája során a vita érintettjei a politikai történéseket a maguk összefüggéseiben értelmező polgárok, akik tisztában vannak a pártpolitikai véleménynyilvánítások figyelemfelkeltésre és túlzásokra hajlamos jellemzőivel {a választási kampányok vonatkozásában lásd: 3107/2018. (IV. 9.) AB határozat, Indokolás [28]}. A mérlegelés tehát egyértelműen túlmutat a kijelentés elemeinek pusztán bizonyíthatósági teszttel történő vizsgálatán, és az ügy valamennyi körülményének értékelését igényli. Ha az egymásra tett kijelentések közvetlenül a közéleti szereplők politikai tevékenységére, programjára vagy közéleti hitelességére, alkalmasságára vonatkoznak, akkor - még ha állító módon fogalmazták is meg - vélelmezhető a közlés véleményként való értelmeződése. Szintén védelem alá tarthat a kritika túlzó, meghökkentő megfogalmazása akkor is, ha a túlzás esetleg ténybeli kérdést is érint. Kétség esetén ráadásul a mérlegelés arra is támaszkodhat, hogy egyes részletek tényszerű cáfolatára széles körű lehetőség nyílik {a választási kampányok vonatkozásában lásd: 3107/2018. (IV. 9.) AB határozat, Indokolás [29]}. (3234/2023. (VI. 2.) AB határozat, Indokolás [44]) [hivatkozza: a Kúria Pfv.20251/2021/4., Pfv.20070/2021/4. számú ítélete].

[95] Az Alkotmánybíróság sajtó-helyreigazítási perekben iránymutató elvi jelentőséggel tett megállapítása szerint a választási kampányok során a választási eljárási törvény széles eszköztárat biztosít a jelöltek számára a választó polgárok meggyőzésére, a választási kampányokban az egyes kijelentések megítélése tekintetében a tényállítások és a véleménynyilvánítások közötti határok kitolódhatnak. Lehetséges az is, hogy a befogadó közönség számára összességében a közöltek véleményként értelmeződhetnek {3111/2022. (III. 23.) AB határozat, Indokolás [27]}.

[96] A közlés jelentéstartalmát tehát a választópolgárok szemszögéből kell meghatározni, akikkel kapcsolatban feltételezni kell, hogy a közügyek demokratikus vitája során – mint a vita érintettjei – a politikai történéseket a maguk összefüggéseiben értelmezik, tisztában vannak a pártpolitikai véleménynyilvánítások figyelemfelkeltésre és túlzásokra hajlamos jellemzőivel {3107/2018. (IV. 9.) AB határozat, Indokolás [28], 3240/2019. (X. 17.) AB határozat, Indokolás [29]}.

[97] Az ítéltábla hangsúlyozottan figyelemmel volt arra is, hogy a politikai véleménynyilvánítást az Emberi Jogok Európai Bírósága (a továbbiakban: EJEB) az Emberi Jogok Európai Egyezménye 10. cikkére alapozottan kiemelt védelemben részesíti. A versengő jogok mérlegelése során az EJEB gondos megközelítést alkalmaz a politikai szolás megengedett korlátozásainak meghatározásához, figyelembe veszi többek között a szóban forgó beszéd kontextusát, tartalmát és hatását, valamint a politikai véleményt formáló személy státuszát is (The Rabat Plan of Action. Office of the High Commissioner for Human Rights, 2012. október 5.). A politikai közlés szempontjából speciális megítélés alá esnek a kampányidőszakban tett közlések. Az EJEB általános tétele szerint „a választásokat megelőző időszakban különösen fontos, hogy a vélemények és a véleménynyilvánítás és mindenféle információ szabad áramlása lehetővé legyen téve” (Orlovskaya Iskra kontra Oroszország, 2017, no. 42911/08, 40. bek.; Bowman kontra Egyesült Királyság 42. bek.) – függetlenül az adott választás jellegétől (Cheltsova kontra Oroszország, 2017, no. 44294/06, 96. bek.; Kwiecień kontra Lengyelország, 2005, no. 51744/99, 48. bek.). A véleménynyilvánítás

szabadságának korlátozását mind a jelöltek (Kudeshkina kontra Oroszország, 2009, no. 29492/05, 87. bek.), mind a róluk nyilatkozók tekintetében szűken kell értelmezni (Lopes Gomes da Silva kontra Portugália, 2000, no. 37698/97, 33. bek).

[98] A politikai kampány a tényállítás és az értékítélet megkülönböztetésében is különleges helyzetet teremt. Az EJEB szerint a kettő közötti különbségtételnek kisebb jelentősége van, ha a kifogásolt kijelentések egy politikai vita során hangzanak el (Lombardo és mások kontra Málta, 2007, no. 7333/06; Dyuldin és Kislov kontra Oroszország, 2007, no. 25968/02.; ATV Zrt kontra Magyarország, 2020, no. 61178/14.).

[99] A jogvita elbírálásánál jelentősek továbbá a sajtó-helyreigazítási perekben érvényesülő alábbi szempontok.

[100] Az átlagolvasó a szöveget nem az egyes részletekre koncentrálva, azok részletező elemzésébe bocsátkozva, hanem jellemzően egyszer és egészében olvassa. Nem törekszik a szöveg alaposabb elemzésére, a tartalom meghatározásánál leegyszerűsítést alkalmaz. Figyelembe veszi a teljes szövegkörnyezetet, a szavaknak hétköznapi jelentést tulajdonít és jellemzően az érdektelen kívülálló nézőpontjából, összbenyomása alapján értékeli a közölteket.

[101] A helyreigazításra irányuló keresetnél a bíróságnak minden esetben értelmeznie kell a vonatkozó szövegelemeket abból a szempontból, hogy a kérelem alapjául szolgáló tartalom tényállítás vagy való tény hamis színben feltüntetése-e. Amennyiben egyiknek sem minősül, a helyreigazítási kérelemnek törvényi akadálya van: nem teljesülnek maradéktalanul az Smtv. 12. § (1) bekezdésében foglalt törvényi feltételek. Ennek megítélése pedig olyan jogkérdés, amelynek eldöntése nem a felek perfelvételi nyilatkozataitól (a keresettől és az ellenkérelemtől) függ, és amely jogkérdés tisztázása nélkül a kereset teljesítéséről sem lehet határozni. Értékítélet vagy olyan közlés esetén ugyanis, amely nem az Smtv. 12. § (1) bekezdése szerint minősül, helyreigazításnak nincs helye.

[102] Az ítélezési gyakorlat szerint a vitatott közlemény értelmezésénél tekintettel kell lenni a társadalmi közfelfogásra is, vagyis arra, hogy az átlagos befogadó a közöltekből milyen okszerű következtetésre juthat (a Kúria Pfv.20394/2019/3. számú határozata).

[103] Az elsőfokú bíróság az Smtv. 12. § (1) bekezdése alapján, az ítélezési gyakorlatot is szem előtt tartva helyesen indult ki abból, hogy a sérelmezett kijelentéseket a szöveg összefüggéseinek ismeretében kell értékelni. A kifogásolt közléseket, kifejezéseket nem formális megjelenésük, hanem valóságos tartalmuk szerint kell figyelembe venni, a sajtóközlemény egymással összetartozó részeit összefüggésükben kell értékelni, és az értékelésnél tekintettel kell lenni a társadalmilag kialakult közfelfogásra is (a Kúria Pfv.20685/2021/4., Pfv.20619/2021/4., Pfv.21483/2021/5. számú határozatai). Annak megítélésénél is az átlagolvasó értelmezését kell szem előtt tartani, hogy a megfogalmazásbeli pontatlanság az átlagolvasó számára bír-e a felperes megítélése szempontjából jelentőséggel. Közvetít-e felé más, a valóságtól eltérő, számára nem jelentéktelen különbséget hordozó jelentéstartalmat (Kúria Pfv.21179/2019/3.).

[104] A médiaszolgáltató a közérdeklődésre számot tartó eseményekről alkotmányos jogát gyakorolva, szabadon tudósíthat. E szabadsága kiterjed annak meghatározására is, hogy mely eseményekről milyen részletességgel és tartalommal ad tájékoztatást. Amennyiben a sajtószabadság gyakorlása sérti más alapjogát vagy valamilyen alkotmányos célt, akkor arról kell döntenie, hogy a konkrét esetben a sajtószabadság gyakorlásának vagy az azt korlátozó célnak kell-e inkább teret engedni {az Alkotmánybíróság 23/2019. (VII. 18.) AB határozata, Indokolás [19]}.

[105] A sajtó-helyreigazítási igény elbírálásánál meghatározó jelentőségű továbbá az előzetes kérelemben, illetve a keresetlevélben megjelölt helyreigazítás szövege. A sajtó-

helyreigazítási igény alapossága ugyanis csak annak keretei között vizsgálható. A sajtószervnek az előzetes kérelem ismeretében kell megfontolnia azt, hogy helyreigazítást közöl-e, az előzetes kérelemnek így egyértelműnek, bonyolultabb értelmezést nem igénylőnek kell lennie, hiszen ilyen esetben a sajtószerv „visszakérdezési” lehetősége – a határidők rövidsége okán – behatárolt. A kifogásolt közlések valótlanúsága, illetve felperesre sérelmes volta is a felperes által értelmezettek szerint, a helyreigazító közleményben kifejezésre juttatni szándékozott tartalom alapján vizsgálendő. A sajtó-helyreigazítás célja az érintett megítélése szempontjából lényeges valótlan közlések korrigálása, a közlés sértő, a társadalmi megítélést hátrányosan befolyásoló jellegét vizsgálni nem kell (utóbbi a jóhírnévsértés megállapításához szükséges feltétel).

[106] Az ítéltábla az elsőfokú ítélet felülbírálata során a fellebbezéssel érintett közléseket a maguk egészében, a felperes által a keresetlevelében kért helyreigazítás tartalmához, a felperes által kifejezésre juttatni szándékozott tartalmához igazodva vizsgálta meg.

[107] A felperes helyreigazítási kérelme szerint a cikk valótlanul híresztelte, hogy létezik egy személyi jövedelemadó-emelést előirányzó pártdokumentum a Tisza Pártnál. Ezzel azt a hamis látszatot keltette, hogy a Tisza Párt progresszív jövedelemadó bevezetését tervezheti és szja-emelésre készül. A felperes továbbá a valóság közzétételét is kérte, amely szerint a cikkben hivatkozott és bemutatott feljegyzés nem a Tisza Párt részére és megbízásából készült dokumentum, annak szerzője nem a párt szakértője és az semmilyen módon sem tükrözi a Tisza Párt álláspontját. Kérte továbbá a hivatalos programjában megjelenő szja elképzeléseire vonatkozó tények megjelentetését.

[108] A hamis látszat keltésére (helyesen: való tény hamis színben feltüntetésére) vonatkozó keresetet az elsőfokú bíróság elutasította, és a való tények közzétételét sem tartotta indokoltnak. E rendelkezések tekintetében a felperes fellebbezést nem terjesztett elő, ezért az elutasítás megalapozottsága a felülbírálat során nem volt vizsgálható.

[109] A sajtó-helyreigazítási per kereteit egyébként is meghaladja az abban való állásfoglalás, hogy egy politikai párt programja ténylegesen tartalmaz-e adóemelésre vagy adócsökkentésre vonatkozó terveket. A választást megelőző időszak (választási kampány) lényege éppen az, hogy a konkurens pártok egymás programját (vagy annak, illetve a választók felé való kommunikálásának hiányát) különböző fórumokon bírálják, az ellenfél politikusai által (akár zárt körben) elmondottakat, a tudomásukra jutott tényeket, birtokukba került okiratokat a hivatalosan közzétett programmal összevetik, értelmezik, kritizálják, azok alapján következtetéseket vonnak le, és ezeket a választók saját javukra való meggyőzése érdekében éles bírálatok és állítások megfogalmazásával közvetítik. Az ellentétes politikai érdekű pártnak lehetősége van arra, hogy ezeket az állításokat a széles nyilvánosság előtt, a lehető legszélesebb fórumokat felhasználva cáfolja, és a saját álláspontok megjelenítése biztosítja a választók meggyőzésének lehetőségét. Értelemszerű, hogy ezen vita során mindegyik párt arra törekszik, hogy a másik pártnak „politikai hátrányt” okozzon, a politikai hátrány azonban a sértő jelleggel nem azonosítható.

[110] Az a kérdés, hogy egy párt tervez-e adóemelést, a választók egy része tekintetében a döntést befolyásoló információ, az arra vonatkozó tényállítás azonban – valós vagy valótlan voltától függetlenül – sértő jelleget nem hordoz. Az ugyanis olyan gazdasági, szakszervezeti kérdés, amely tekintetében a társadalom jelentős mértékben megosztott, az általános társadalmi megítélés tehát e tekintetben egyrészt nem állapítható meg, másrészt az egyes álláspontokhoz sem társul egyértelműen elmarasztaló értékelés.

[111] A társadalmat élénken foglalkoztató politikai kérdésekben való megnyilvánulás a sajtó alaptevékenységéhez tartozik. Ennek során a való tények kiderítése és a médiafogyasztók elé tárása érdekében a birtokába került információk halmazát elemzi, abból

következtetéseket von le. Egy politikai párt közéleti tevékenységének a sajtóban való értékelő elemzése akkor sem lehet sajtó-helyreigazítás alapja, ha az értékítélettel terhelt tényállításokat is tartalmaz. Ilyen esetben sem mellőzhető a cikk tartalmi összefüggéseinek elemzése annak megítélésénél, hogy az írás ténylegesen milyen jelenség, folyamat bemutatására szolgál, azt az olvasók miként értelmezhetik (Kúria Pfv.21.018/2022/6. számú határozat).

[112] Az adott esetben az alperes a társadalmat élénken foglalkoztató kérdésben nyilvánult meg, a TISZA párt adópolitikáját tette vizsgálat tárgyává a „Brutális adóemeléssel készül kormányra a Tisza Párt” címmel megjelent írásában, az index.hu internetes portálon megjelent cikk tartalmát ismertette, az abban foglaltakat híresztelve. A cikkbe ágyazottan elérhetővé tette az index.hu-n „Egy, az Index birtokába került feljegyzésből kiderül: brutális szja-emelésre készülhet a TISZA párt” címmel megjelent sajtóközleményt is, az olvasók tehát az abban foglaltakat is megismerhették, annak tartalma a perbeli cikk részévé vált.

[113] A cikk a felperes ténylegesen kommunikált és az „eltitkolt” adóprogramját állítja szembe egymással, arra mutatva rá, hogy „háromkulcsos progresszív jövedelemadó bevezetésére készülhetnek Magyar Péterék...annak ellenére, hogy Magyar Péter korábban még az szja jelentős csökkentését ígerte”. Ismerteti a „Nemzet hangja” elnevezéssel indított konzultáció szja csökkentésre vonatkozó kérdésére adott válaszok eredményét (81,9%) és közli, hogy a konzultáció eredménye alapján „a TISZA közel 2000 milliárdos szja csökkentést vezetne be, ami hatalmas lyukat ütne a költségvetésen, figyelemmel arra, hogy emellett radikális áfacsökkentést is ígér a párt”.

[114] Állítja ugyanakkor, hogy – „ahhoz képest, hogy Magyar Péter és pártja eddig jelentős személyi jövedelemadó-csökkentésről hazudozott – a kiszivárgott belső dokumentum alapján éppen az ellenkezőjére készül”.

[115] Az írás a progresszív jövedelemadó bevezetése tervének bizonyítékeként az „index birtokába került” dokumentumot (feljegyzést) mutatja be, azt a TISZA párt gazdasági kabinetjének tulajdonítja, tartalmát is részletesen ismerteti. A tervet politikailag kényes kérdésnek minősíti, aminek bevezetése előtt kommunikációs támogatásra van szükség.

[116] Tény, hogy a Tisza pártnak a cikk megjelenését követően a honlapján közzétett programjában az szja emelése nem szerepel.

[117] A mandiner.hu internetes portálon 2025. augusztus 28-án „Felvétel bizonyítja: tényleg bevezetné a Tisza-adót Magyar Péter, ha kormányra kerülne” címmel megjelent cikkben bemutatott felvételen politikus², a TISZA párt alelnöke és közgazdász¹ egy etyeki fórumon a progresszív adózásról szavaztatták meg a jelenlévőket, a szavazás szerint azt a jelenlévők többsége támogatta („80%, ha nem 90”), majd politikus² a jelenlévőkkel azt közölte, hogy „Ez egy olyan kérdés, amiről beszélgetni kell... most nem lehet róla beszélgetni...választást kell nyerni és utána mindent lehet”).

[118] A felperes olyan tartalmú helyreigazítás közzétételét kérte, miszerint „a cikk valótlanul híresztelte, hogy létezik egy személyijövedelemadó-emelést előírányzó párt dokumentum a Tisza Pártnál. Ezzel azt a hamis látszatot keltette, hogy a Tisza Párt progresszív jövedelemadó bevezetését tervezheti és szja-emelésre készül”.

[119] Az elsőfokú bíróság „a cikk valótlanul híresztelte, hogy létezik egy személyijövedelemadó-emelést előírányzó párt dokumentum a Tisza Pártnál” tartalmú kérelemhez képest a „cikkünkben valótlanul híreszteltük, hogy a 2025. július 17. dátummal ellátott „Feljegyzés A TISZA PÁRT Vezetése részére” elnevezésű dokumentum a Tisza Párt gazdasági kabinetje által készített belső feljegyzés, mely a pártvezetés számára készült” tartalommal rendelt el helyreigazítást, míg az ezt meghaladó részében a keresetet elutasította. A helyreigazítás ezen szövegével a kérelem általánosságban megfogalmazott (nem létezik az szja emelést előírányzó párt dokumentum a pártnál) tartalmához képest konkrétabb, a felperes

kérelmének nem megfelelő, attól eltérő tartalom megjelenítését rendelte el. A felperes helyreigazítási kérelme annak közzétételét célozta, hogy szja emelést előirányzó dokumentum egyáltalán nem létezik a TISZA pártnál, a párt nem tervezi progresszív jövedelemadó bevezetését és nem készül szja-emelésre.

[120] A helyreigazítás tehát adott formájában a valótlannak állított tartalom korrigálására nem alkalmas.

[121] Az a kérdés, hogy a TISZA pártnak van-e gazdasági kabinetje, a kereset elbírálása szempontjából lényegtelen. Kifejezett jelentősége van azonban annak, hogy a felperes nem is ezt, hanem bármiféle, a párt szakértőitől származó, adóemelésre vonatkozó dokumentum létezését kifogásolta és ennek alapján azt, hogy szja emelési tervei vannak. Az erről való állásfoglalás sajtó-helyreigazítási perben kizárt, ellentétes a sajtó-helyreigazítás rendeltetésével, a per lefolytatásának törvényi keretén túllépne és az alperes bizonyítási kötelezettségének határait is meghaladja. Az ítéltábla ezzel kapcsolatban visszautal a jelen határozat indokolásának 107-108. bekezdésében foglaltakra.

[122] Az alperes alappal hivatkozott arra, hogy politikus² nyilatkozata elégséges ténybeli alappal szolgál azon következtetés levonására, hogy a TISZA párt hivatalos (a cikk megjelenése után közzétett) programjához képest léteznek a pártban szja emelésre, progresszív adó bevezetésére vonatkozó elképzelések. Ez a következtetés pedig – helyességétől, helytelenségétől függetlenül – politikai vitában kifejtett véleményként a véleménynyilvánítás szabadságának oltalmát élvezi akkor is, ha a felperes azt magára nézve sérelmesnek, politikai hátrányt okozónak tartja.

[123] Mivel a párt rendezvényén, a párt nevében megszólaló politikus² nyilatkozatának eredeti és szöveghű voltával kapcsolatos kétely nem merült fel, az alperestől a kifejtendő gondosságot illetően a felperes megkeresése sem volt elvárható. A közöltek kellő mértékű és hiteles ténybeli alapul szolgáltak az értékítélet kialakításához.

[124] A kifogásolt tartalom közvetlenül a TISZA párt politikai tevékenységére, programjára, illetve közéleti hitelességére, alkalmasságára vonatkozik, az az adott esetben az Alkotmánybíróság egyértelmű iránymutatása szerint véleményként értelmezendő; a túlzó, meghökkentő megfogalmazású – ténybeli kérdést is érintő – kijelentés alkotmányos, alapjogi védelmet élvez. Figyelembe kell venni azt is, hogy egyes részletek tényszerű cáfolatára a felperesnek széles körű lehetősége nyílik.

[125] A sajtó alaptevékenységéhez tartozó tartalomközlésnek a felperes által kért korlátozása ellentétes a szólásszabadság adott helyzetre irányadó, mind a nemzeti, mind az EJEB ismertetett gyakorlatával (97-98. bekezdés).

[126] Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Pp. 383. § (2) bekezdésének megfelelően a fellebbezéssel érintett részében megváltoztatta és a keresetet teljesen elutasította.

[127] A fellebbezés eredményes, az alperes az első- és másodfokú eljárásban is pernyertes, ezért a felperes részére perköltség megfizetésére nem kötelezhető. Erre tekintettel a másodfokú bíróság mellőzte az őt perköltség viselésére kötelező rendelkezést.

[128] A Pp. 364. § utaló rendelkezése szerint irányadó Pp. 81. § (1) és (2) bekezdése, 83. § (1) bekezdése, valamint 499. § (1) bekezdése alapján az ítéltábla a felperest kötelezte a hírportál üzemeltetője részére az alperes jogi képviselőjének munkadíjából álló együttes első- és másodfokú perköltség megfizetésére.

[129] Annak mértékét az elsőfokú eljárásra vonatkozóan az áfafizetési kötelezettség figyelembevételével a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 7/2024. (XII. 9.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése alapján, azon szabály szerint

állapította meg, hogy a munkadíj mértéke nem lehet kevesebb az eljárás egyes szakaszaiban az ügyvédi óradíj ötszörösénél (35.000 forint).

[130] A tárgyi illetékfeljegyzési jogra tekintettel meg nem fizetett 31.500 forint kereseti és 48.000 forint fellebbezési illeték megtérítésére – a hírportál üzemeltetője fizetési kötelezettségének mellőzésével – is a pervesztes felperest kötelezte a másodfokú bíróság a Pp. 83. § (1) bekezdése, a 102. § (1) bekezdése, a polgári és közigazgatási bírósági eljárás során meg nem fizetett illeték és állam által előlegezett költség megfizetéséről szóló 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése alapján, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (1) bekezdésében, 39. § (3) bekezdés *b)* pontjában, 42. § (1) bekezdés *a)* pontjában, a 46. § (1) bekezdésében, valamint a 62. § (1) bekezdés *f)* pontjában foglaltakra tekintettel.

[131] Az egyes adótörvények módosításáról szóló 2022. évi XLV. törvény 70. §-ával megállapított Itv. 78. §-ának (4) bekezdése alapján a fizetendő illeték a bírósági határozat jogerőre emelkedésétől – a jelen esetben az ítéltáblai határozat meghozatalának napjától – számított 60. napon esedékes. A Nemzeti Adó- és Vámhivatal illetékbevételei számlájának száma 10032000-01070044-09060018.

[132] A másodfokú bíróság tájékoztatja a felperest, hogy az illeték megfizetése során az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős bírósági határozatot hozó bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát közleményként fel kell tüntetni. Amennyiben az illeték megfizetésére történő felhívásnak önként nem tesz eleget a megjelölt határidőben, az illeték behajtására és megfizetésére az Itv. és az adóigazgatási eljárásokra irányadó jogszabályok rendelkezéseit kell alkalmazni.

Budapest, 2026. február 26.

Dr. Kovács Helga s.k.
a tanács elnöke

Dr. Kovács Éva s.k.
előadó bíró

Dr. Stecbauer Anita s.k.
bíró